

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei :	Redacția și administrația :	Inseratele :
Pe an 15 cor.	Cernăuți, strada Catedralei 6.	Un rând petit odată 40 bani
Pe jumătate de an 8 „	Apare în fiecare Duminică.	De doue ori . . 70 „
Pentru străinătate 20 „		De trei ori . . 100 „
		Un număr costă 30 bani.

Bucovina.

Știrea adusă în numărul 26 al gazetei noastre despre formarea unei provincii noue din Bucovina și din părțile Galiției răsăritene, locuite de Ucraini, cu toate că oficios a fost desmințită, agită mereu opinia publică, nu numai la noi în Bucovina, ci în împărăția întreagă. Demisiunea ministerului Seidler stă în legătură, deși depărtată, cu chestiunea aceasta. Polonii combat cu cea mai mare înverșunare despărțirea Galiției. Din ținuta lor dușmănoasă și opozițională și din prietenia neobicinuită a Ucrainilor față de guvern înțelegem, că trebuie să fi fost o învoială oareșicare în privința aceasta. O dovadă nouă pentru aceasta a fost știrea adusă în gazete și nedesmințită până acuma, și anume, că stăpânul Ucrainei Skoropadski ar fi renunțat la înțelegerea tainică despre împărțirea Galiției. Cu toate aceste Polonii, odată stâlpii și sprijinatorii fiecărui guvern austriac, au făcut cea mai grea opoziție guvernului, cerând retragerea președintelui consiliului de miniștri Seidler, care ar fi dat înțelegerea sa la împărțirea Galiției. Au reușit Polonii și acuma rămâne să așteptăm ce poziție va lua în chestiunea aceasta noul președinte al consiliului de miniștri.

Polonii combat împărțirea Galiției, nevoind să vadă puterea lor micșorată, deoarece ei se cred stăpâni ai întregii provincii ce se chiamă Galiția, care însă în mare parte e locuită și de Ucraini. Polonii fiind un popor număros și având mulți deputați în parlament au putut agita cu chestiunea aceasta opinia întreagă.

Noi Românii bucovineni, în număr disparent față de populațiunea Austriei întregi, cu cinci deputați în parlament, nu putem agita opinia publică din împărăția întreagă cu chestiunea aceasta din punctul nostru de vedere. Cu atât mai vârtos însă ne vom ridica glasul în țerișoara noastră sărmană, despre a cărei soartă se hotărăște, fără de a ne întreba pe noi. Ne vom ridica glasul și ne vom lupta în contra jugului, de care Ucrainii vor să scape și în care pe noi vor să ne înhame.

Și noi ne închinăm principiului libertății națiunilor. De aceia urmărim și noi lupta Ucrainilor, de a scăpa de sub jugul Polonilor cu simpatie și li dorim succes. Dară cum se împacă principiul acesta cu pofta Ucrainilor de a ne înghiți pe noi, de a se face stăpâni peste noi. Ucrainii trebuie să știe, că cu aceiaș dragoste, cu care doresc ei libertatea lor în Galiția, voim noi să ne bucurăm de libertatea noastră națională.

Ucrainii nici nu tănuiesc, că voiesc să ne subjuge. Iată ce scrie organul rutenilor din Cernăuți »Bukowena« în numărul 21 din 12 Iulie a. c.: »Pentru toate jertfele de sânge și avere, ce a adus poporul nostru în Austria, am pus noi Ucrainii guvernului următoarea cerere hotărâtă: liberarea de jugul polon, pentru ca poporul nostru să-și aibă viața sa națională, împărțirea Galiției și formarea unei provincii ucraine din Galiția răsăriteană și din Bucovina«.

Reținem din postulatul acesta »hotărât« al Ucrainilor, că ei vor o provincie ucraină și cer ca'n provincia aceasta să încapă Bucovina întreagă, Ucrainii, scăpând de un jug străin, vor să inhame îndată o națiune, pe noi Românii, la jugul lor. Este aceasta principiul

libertății naționalităților, pe care-l poartă Ucrainii în gură în lupta lor în contra Polonilor?

Ca și Ucrainii, poate chiar în măsură mai largă, am adus și noi Românii bucovineni jertfe de sânge și de avere pentru țară și tron în războiul acesta. Înainte de războiu ne bucuram de oareșicari libertăți naționale, putând să ne desvoltăm liber ca națiune, deși în luptă vecinică cu rutenii. Jertfele noastre în războiul acesta să fie oare răsplătite prin o subjugare de o națiune intolerantă precum sunt Ucrainii?

Bucovina, de când a venit la Austria, de două ori a fost acuma unită de Galiția. Și de două ori ni-am recăștigat autonomia, înțelegând stăpânirea însăși, că prin unirea cu Galiția, Bucovina suferă foarte mult. Românii au suferit destul pe timpul unirii cu Galiția și nu vor să mai guste odată de plăcerea, de a fi copilul vitreg al unei provincii mari. Unirea pe care o cer și o visează acuma Ucrainii ar fi chiar mai rea, decum a fost unirea cu Galiția pe timpul strămoșilor noștri. Atuncia cel puțin de formă Bucovina și-a păstrat caracterul moldovenesc. Ucrainii cer însă acuma formarea unei provincii ucraine și în marginile ei nu mai e loc pentru existența Românilor ca națiune. Și experiențele istoriei ne arată, că unirea națiunilor eterogene, străine de limbă și de lege, are de regulă drept urmare înghițirea națiunii numeric mai slabe de națiunea mai număroasă. Soartea aceasta ni-ar aștepta în provincia ucraină, în care Ucrainii ar fi în număr covârșitor. Nu voim însă să împărțim soartea unei națiuni care să se înecă în marea ucraină și de aceia ne vom lupta cu mic și mare să ne menținem individualitatea noastră națională — ceia ce însă se poate numai într'o provincie românească autonomă. De aceia ne vom lupta pentru autonomia Bucovinei.

În lupta aceasta însă nu voim să fim orbi față de exegințele timpului. Punctul nostru de vedere nu exclude posibilitatea, de a despărți părțile locuite în majoritate de ruteni de Bucovina și de a le împreuna cu Galiția răsăriteană la provincia ucraină. Cu inima grea ne vom despărți de părțile aceste din nordul Prutului, fiind și ele locuri românești, udate cu sângele strămoșilor noștri întru apărarea moșiei strămoșești!

Dep. Isopescul-Grecul în numele partidului parlamentar român a îmbrăcat punctul nostru de vedere în următoarele cuvinte: »Nu este

nici un raționement de stat, de a governa în contra Românilor din Austria; din contra este în interesul eminent al statului, de a întreține cu poporul acesta raporturi, cari să-i arele o viață de dorit în legătură cu celelalte naționalități și să-l lege mai strâns și mai intim de patrie și de împărat. Aceasta poate să fie numai, dacă după o eventuală separațiune a părților țerii locuite de Ucraini partea română-germană a Bucovinei ar rămânea o provincie autonomă în marginile monarhiei.«

Aurel Onciul.

Reedificarea României.

Un studiu al reformelor necesare.

(Urmare.)

Constituindu-se baraje, se regulează pe jumătate și râurile. Căci bazinurile formate de baraje opresc apele mari și lasă să se scurgă prin albie pururea cam totaceiași cantitate de apă, încât întărirea malurilor și ridicarea unor diguri în contra puhoaielor devin în mare parte superflue. Spre a completa regularea nu-i de lipsă, decât de a rectifica și canaliza albia, care lucru se poate îndeplini ieftin chiar cu ajutorul forței electrice, obținute din puterile hidraulice, deoarece s'au inventat deja mașini practice de săpat. Regulându-se râurile, s'ar evita daunele periodice, cauzate de inundări, s'ar putea pune în stare de cultură partea cea mai mare a suprafeței încă neproductive de aproape un milion și jumătate de ha și s'ar face navigabile o mulțime de ape, ceea ce ar înlătura în mare parte lipsa actuală de comunicațiuni ieftene în România. Profitul acesta, pentru a căruia calculare — abstrăgând de la valoarea viitoare de aproape un miliard și jumătate a pământului încă neproductiv — lipsesc deocamdată bazele statistice, împreună cu rentabilitatea excelentă a stabilimentelor electrice, ar permite statului să rezolve și problema aceasta, destul de ardentă.

Ea i-ar face pe deasupra încă cu puțință de a rezolva și altă problemă, mult mai ardentă și grandioasă, și anume reforma locuințelor de la țeară, cari în starea lor de astăzi sunt antiigienice, mizerabile, direct nedemne de ființe omenești. Căci canalizarea râurilor, prin săpăturile întinse ce le recere, produce de sine o cantitate enormă de prund și de năsip. Dacă materialul acesta s'ar depune simplu, ar cauza

o mulțime de cheltuieli zădărnice. Cheltuielile acestea nu numai se evită, ci pe deasupra încă se realizează un beneficiu important dacă materialul, la fața locului, adăogându-i-se cimentul necesar, se preface pe cale automată, cu ajutorul forței electrice, obținute din puterile hidraulice, în beton, iar betonul prin mașini în cărămizi, plăci și țevi, cum sunt de trebuință la clădirea caselor. Înlocuindu-se întregul lucru manual, și chiar cărbunile de ars, cu forța electrică, cu mult mai ieftină, costul buții de cement de 170 kg — conform socotelilor speciale făcute — se poate lesne reduce de la 7 L. la 0,5 L., iar acela al unui metru cubic de beton la 1 L. și costul unei mii de cărămizi de beton la 3 L. Dacă pe deasupra fabricarea materialelor de construcție urmează după puține tipuri anumite, la locul tuturor săpăturilor, deci în apropierea clădirilor proiectate, și în mase enorme de miliarde, cum se recer pentru zidirea unui milion și jumătate de case, calculul detaliat arată, că metrul pătrat de clădire se poate efectua în mediu cu 7 L., încât o casă cu două rânduri de câte 70 m² suprafață, dintre cari acela de jos ar servi de grajd, iar acela de sus ar cuprinde o odaie spațioasă, o bucătărie și o cămară, ar costa aproximativ numai 1.000 L., iar anualitatea pentru interese și amortizare s'ar urca cel mult la 60 L. pe an sau la 5 L. pe lună. Luându-se încă în considerare, că casele zidite sunt mai trainice decât cele de lemn, necum de nuiele, cari recer reparaturi necontenite și reconstrucțiuni repetite, și că materialul caselor actuale se poate folosi pentru șandrame, colibe, cotețe și alte întocmiri amăsurate unor gospodării mai mari, acțiunea sistematică, relativă la reforma locuințelor de la țeară, nu numai că nu ar cauza cheltuieli superflue, ci din contra ar realiza economii, iar profitul pentru sănătatea populațiunii și îndeosebi a pruncilor, a cărora mortalitate atinge azi o cifră înspăimântătoare, ar fi enorm, direct incomenzurabil.

Se înțelege că acțiuni extraordinare, precum este înființarea unei industrii extractive, exploatarea forțelor hidraulice, regularea râurilor și reforma locuințelor de la țeară recer și măsuri extraordinare pentru a asigura pe de o parte brațele, pe de altă parte capitalurile necesare. Spre a asigura brațele de trebuință pentru niște lucrări atât de uriașe, nu ajunge modalitatea obișnuită a tocmei voluntare. Ca și în caz de

războiu, este de lipsă a recurge la munca obligatorie, astringându-i pe cetățeni la oarecari prestațiuni și îndeosebi la o cantitate de muncă fizică. Deoarece interesele de utilitate publică, de la cari atârnă binele întregii țeri, nu sunt de fel inferioare celor ale apărării naționale, aplicarea silei devine legitimă. Sila se resimte cu atât mai puțin, cu cât organizarea muncii obligatorice se simplifică și cu cât se cruță mai mult interesele individuale. Organizarea se simplifică mereu, dacă se combină cu serviciul militar, astringându-se la muncă în pace toate persoanele înrolate în armată, cari și așa sunt consemnate în listele respective, iar considerările de cruțare recer ca pe de o parte să se eximeze toate persoanele indispensabile sau nedepinse cu munca fizică, precum sunt ofițerii, soldații de sub drapel, funcționarii publici și particulari, slujbașii stabili, agricultorii în vremea muncii agricole și alții, conform exigențelor reale, pe de altă parte să se limiteze munca obligatorie la un număr oarecare de zile, de exemplu la 30 de zile pe an, și să se remunereze conform sămbrilor obișnuite la salahari. Întocmindu-se astfel lucrul, obligați la munca fizică ar fi aproape 500.000 de oameni, în majoritatea lor covârșitoare țerani într'al cărora folos urmează în prima linie lucrările din chestie și de cari se știe că sunt ocupați în gospodărie numai pe timpul aratului, sămănatului, prășitului și culesului prin cel mult 115 zile pe an, pecând ei prin restul de 250 de zile rămân fără de ocupație și din cauza aceasta și fără de agonisită, încât sila ar deveni pentru ei binefacere, mărindu-le agonisita. Iar statul și-ar asigura pe calea aceasta ($500.000 \times 30 =$) 15.000.000 de zile de muncă, cari i-ar face cu putință să realizeze an de an câte o porție considerabilă a lucrărilor proiectate și să le îndeplinească într'un șir nu prea lung de ani.

Capitalurile necesare în urmă se pot procura în orice sumă, fără oreșicare greutate, sub singura condiție că banii investiți garantează o rentabilitate de cel puțin 5%, prin emisiunea unor obligațiuni ipotocate pe stabilimentele ce au să se înființeze și pe deasupra garantate de stat, și prin lombardarea lor la banca națională în modul ce se va expune mai jos, în capitolul relativ la reorganizarea creditului și a valutei.

III. Comerțul.

Comerțul principal al României este comerțul exterior, și îndeosebi exportul, din care

nu mai puțin de 75% cuprind cerealele. Comerțul cu cereale, afară de timpul războiului, a fost lăsat de tot în sama particularilor. Între particulari însă nu prea mulți dispun de capitalurile și cunoștințele necesare pentru a exploata coniuictura în totalitatea ei și a realiza deci pentru țeară maximul beneficiului posibil. Dară chiar, dacă s'ar realiza maximul, de el nu profită decât niște intermediari, în mare parte străini, cari storc pe consumenți și totodată apasă pe producenți. Producenții, și îndeosebi țeranii, sub sistemul arbitrar, obișnuit până acuma, nu sunt în stare să tragă din munca lor întregul folos posibil. În caz de războiu însă, sistemul acesta, după experiențele făcute, este de tot insuficient și devine o adevărată calamitate, încât mai toate statele s'au văzut silite să introducă cel puțin pentru timpul războiului monopolul comerțului cu cereale. O reorganizare temeinică a comerțului acestuia este deci foarte indicată. Ea devine direct o necesitate, dacă, plătindu-se embaticul pentru proprietățile rurale în naturalii, jumătate din recoalta țerii întregi se concentrează într'o singură mână. Desfacerea unei cantități atât de enorme de cereale nu se poate lăsa în sama administrației statului, deoarece administrația aceasta este prea supusă ingerențelor politice, dușmane exigențelor comerciale. Pentru scopul acesta, trebuie creat un organ special, iar ca organele cele mai potrivite pentru scopuri economice de interes general s'au probat aiurea sindicatele formate de stat și de interesenți împreună. Drept aceea și în România ar avea să se înființeze pentru comerțul cu cereale un sindicat analog, în formă de societate anonimă, la care ar lua parte atât statul cât și interesenții. Sindicatul ar fi supus controlului statului în ce privește gestiunea sa și fixarea prețurilor maximale pentru traficul din țeară; de alta el s'ar administra autonom, conform exigențelor comerciale, de un consiliu ales de acționari, cu ajutorul unor funcționari numiți de consiliul acesta. Beneficiul net, de exemplu până la 10%, ar avea să se împărțească între stat și ceilalți societari, conform capitalului plătit, iar excedentul ulterior se poate rezerva sau statului sau furnisorilor de cereale, conform valorii produselor furnisate de ei după sistemul cooperativelor. Se'nțelege că sindicatul, cu privire la virementul său de 700 de milioane de Lei pe an, trebuie înzestrat cu un fond și un credit corespunzător.

Dimenziunile capitalurilor acestora i-ar face cu putință, iar cele ale îndreptinderii l'ar sili chiar, pe deoparte să înființeze reprezentanțe în toate piețele mondiale, de interes pentru exportul României, pe de altă parte să institue sucursale și magazine în toate localitățile din țeară, spre a mijloci un contact cât se poate de direct între producenți și sindicat și un exercițiu cât se poate de rațional. Aparatul acesta l'ar pune chiar în poziție, de a organiza, sau în regie proprie, sau prin alți întreprinzători, conform coniuicturii, și transformarea produselor țerii în alte materii mai rentabile, precum a cartofelor în spirt, a porumbului în jambon, cârnațe, slănină, untură, a zarzavaturilor în conserve, a fructelor în compoate, marmelade etc., și astfel de a obține pentru prisosul României maximul posibil al prețurilor. Procedând astfel, sindicatul sprijinit de mărimea impozantă a mijloacelor sale, probabil va deveni superior tuturor concurenților particulari și prin urmare va monopoliza automatic întregul export al României, fără să aibă lipsă de privilegii în formă de drept de recvuiziție sau de protimiză, făcând loc inițiativei particulare numai acolo, unde ea se arată superioară și este deci legitimă. Monopolisându-se însă comerțul cu materiile alimentare, se eliminează mai întâi negoțul intermediar neproductiv, care realizează beneficii mari și nemotivate, în dauna atât a producenților apăsați cât și a conzumenților storși. Apoi statul, pe terenul alimentar, devine stăpân pe procesul economic și, prin regularea prețurilor maximale, rezervată lui pentru traficul din țeară, poate, după plac și trebuință, sau sprijini pe producenți, sau scuti pe conzumenți, sau mări profitul său, sau în urmă stabili un echilibru oarecare între tustrele aceste interese legitime. În urmă, în caz de războiu, sindicatul monopolist constituie de sine aparatul necesar de aprovizionare și de repartiție, evitându-se orice improvizație imperfectă.

Sindicatul poate face însă și un pas mai departe. Fiind și așa silit, în interesul exportului, să înființeze în străinătate reprezentanțe, el se poate folosi de ele și spre a organiza importul, cumpărând, fie în comisiune, fie chiar în regie proprie, materii de cari are lipsă țeara, și importându-le în România. Avantajele combinațiunii acesteia ar fi multiple. Mai întâi s'ar asigura mijloacelor de transport și îndeosebi vapoarelor întrebunțate la export contraincercătura la reintoarcere; apoi s'ar evita cheltuielile și riscul comanzii indivi-

duale, s'ar erua mai ușor sursele cele mai bune și ieftine și, cu privire la dimensiunile mari ale comănzilor centralizate, s'ar obține maximul rabatului obișnuit; în urmă s'ar simplifica meréu regularea plăților, deoarece atât încassarea prețului pentru marfa vândută la export, cât și vărsarea celuia pentru marfa cumpărată la import, ar urma într'aceiași valută, prin mijlocirea aceleiași bănci de la fața locului, fără schimb și fără mișcare de metal, îndeosebi fără să se scurgă aurul din țeară. Ținându-se samă de faptul, că valoarea medie a exportului României de 617,000.000 L. este superioară celeia a import. 515,000.000 L. cu 102,000.000 L. și că diferența aceasta a acoperit deja până acuma anuitățile pentru împrumuturile statului, plasate în străinătate, și pe viitor probabil va deveni tot mai mare, în proporția în care, din cauza progreselor viitoare ale agriculturii și industriei, va crește exportul și va scădea importul, centralizarea comerțului exterior în mâna sindicatului din chestie trebuie să ajungă o armă puternică pentru apărarea valutei române și să creeze premisa pentru un nou regim de valută, mult mai favorabil țerii.

(Va urma.)

Publicațiune

relativă la sechestrarea și rechiziționarea cerealelor și păstăioaselor din partea statului.

Prin ordinațiunea consiliului ministerial din 26 Mai 1917, f. l. i n-rul 235, în textul modificat prin ordinațiunea oficiului i. r. de alimentare din 17 Iunie 1918, f. l. i n-rul 216, cerealele și păstăioasele sunt sechestrate în favorul statului din momentul separării de pe ogor.

Sechestrarea are drept urmare, că cerealele (grâu, săcară, mestecătură de grâne și săcară, orz, hrișcă, ovăs, mălăieș, păpușoiu cât și orice mestecătură de cereale, inclusive bracul cerealelor) câtși păstăioasele (mazere, fasole de tot felul, bob, linte, mazeriche, niprală și lupine) nu se pot consuma, da ca hrană la vite, sau vinde de voe liberă sau silnică, întru-cât în ordinațiunile amintite nu sunt permise excepții.

Posesorii productelor sechestrate sunt obligați, de a purta de grijă de susținerea lor până la luare în primire prin organele statului instituite pentru aceasta.

Cu toată sechestrarea întreprinzătorii economielor agricole pot folosi spre alimentarea proprie și a persoanelor din căsnicia lor cât și pentru lucrătorii și slujbașii lor, apoi ca hrană de vite cvotele zilnice stabilite prin lege, pentru sămănătură însă de fiecare hectar al suprafeței de cultură pentru singularele fructe agricole cantitățile, ce se vor stabili de guvernul țerii. Aceste cantități se vor publica în curând.

Ori-ce altă provizie produsă, ce întrece trebuința pe un an, cât și proviziile escedente din recolta anului trecut, aflătoare în economie, se consideră de escedent, care trebuie să se predee statului.

Prin ordinațiunea oficiului pentru alimentare din 27 Iunie 1918, f. l. i n-rul 235, s'au stabilit ca prețuri de cumpărare:

A. Pentru cereale.

De 1 centnar:

grâu sau alac	55	coroane
săcară	55	„
orz	50	„
ovăs	50	„
mălăieș	50	„
păpușoiu	50	„
hrișcă	100	„

B. Pentru păstăioase.

De 1 centnar:

mazere	120	coroane
lințe	150	„
fasole	100	„
bob	90	„

C. Pentru hrană de vite.

De 1 centnar:

brac de cereale	50	coroane
cioca de păpușoiu (fără grăunți)	15	„
mazere pentru vite	60	„
măzeriche cultivată	70	„
măzeriche culeasă (care nu s'a adunat la moară)	50	„
niprală	70	„
lupine	70	„

Pentru cereale mestecate se va de prețul produsului celui mai eften dintre cele cuprinse în mestecătură.

Aceste prețuri se ridică de fiecare centnar la predarea marfei până la 31 Iulie a. c. cu 20 coroane în August a. c. „ 15 „

in Septembrie a. c. . . . cu 10 coroane
dela 1 Octombrie până la 20

Decembrie a. c. . . . „ 5 „

Afară de aceasta oficiul i. r. de alimentare va stabili pentru Bucovina, ca o țeară bântuită direct de evenimentele războiului, în vederea cheltuelilor urcate de producțiune, adaosuri la prețurile amintite de cumpărare.

Pentru semințe se vor stabili și alte adaosuri de către ministerul i. r. de agricultură.

În scurt timp se vor stabili în toate Bucovina de către comisiuni speciale suprafețele cultivate ale singularilor intreprinzatori agricoli (posesori, arendași) apoi se va estima cantitatea de producțiune, cât și se va stabili proviziunea legală menită se rămână în economie; mai în urmă se va impune de diregătorie respectivului intreprinzător acea cantitate exprimată în cifre, care se va considera de escedent și este a se preda statului.

Dela posesori se vor cere așadară cantități de ascedent bine precisate, ce se vor lua în primire de comisionarii filialei din Cernăuți ale biuroutui cerealelor.

Dacă se va arăta, că unii intreprinzători agricoli nu vor preda escedentul stabilit și dacă ei nu vor putea scuza în mod probat lipsa, atunci ei vor fi dați fără cruțare spre pedepsire riguroasă conform normelor ordinațiunii la început amintite.

Producătorii sunt deci desătuiți insistent dela ori-ce manipulație contra legii cu produse agricole.

Mai sunt provocați a preda de bună voe contitățile escedente comisionarilor biroului cerealelor, căci la caz contrar va urma luarea silnică a proviziilor, în care caz prețul de cumpărare se va scădea cu 20% (conform §-lui 25 al ordinațiunii întâiu citate), afară de aceasta îi se vor impune posesorului cheltuelile luării silnice.

Proviziile tănuite se vor declara caduce în favorul statului și se vor lua deci fără ori-ce plată.

Cine acviră provizii sechestrare de cereale, măcinișuri produse din ele, sau de păstăioase dela cineva, care nu este autorizat la vânzare, se va pedepsi de asemenea riguros de către diregătorie politică.

Președintele i. r. al țerii:

Ezdorf m. p.

Cântec din războiu.

Foaie verde trei molizi
Singură am fost la părinți
Ca lumina între sfinți
Și părinți s'au indurat
Foarte rău m'au blăstămat,
M'au blăstămat într'o joi
Ca să trag multe nevoi,
M'au blăstămat la ameazi
Să trăiesc tot cu năcaz,
Cu năcaz cu voie rea
Amar de inima mea.
Nu știu eu rău m'am rugat
Ori maica m'o blăstămat
Să duc tot greu ne'ncetat;
De când eram mititea
Am avut tot voe rea.
Foaie verde lemn pălit
Când războiul s'a pornit
Atunci foarte m'am scârbit
Că un frate ni-o pornit,
O pornit la crunt războiu
Și-am rămas cu scârba noi,
Noi cu scârba am rămas
Până azi tot scârbă am tras
Patru ani ca și un ceas.
Patru ani că s'au împlinit
Războiul nu s'a gătit
Doi frați la cătane am,
Voe bună nici când n'am
Că dacă i-au cătunit
Voe bună n'am nici când.
Foaie verde lemn uscat
Tocmai 'n anu celalalt
Și din sat că m'au țipat
Și dușmani c'au intrat
Și nimic n'au întreat
Pus-au mâna ș'au luat
Pe noi pe drum ne-au lăsat,
Noi am stat pela străini
Și acasă cei păgâni.
Și din căsi din vr'o trei sate
Au rămas numai o parte
Și acelea toate stricate
Atunci foarte m'am scârbit
De n'oi mai fi nici când
C'am lucrat și zi și noapte
Până le-am făcut pe toate
Când mai bine le-am chitit
Și războiul s'au pornit.

Foaie verde și-un dadău
 Mulțamesc lui D-zeu
 Că sunt iar în satul meu
 Numai sunt cu supărare
 Că mi-s frați la cătane
 Și ne tot scriu în scrisoare
 Că duc un greu foarte mare
 Că nu capătă mâncare
 Și acela-i greu cel mare
 Că de mâncat de-ar căpăta
 Lumea ar incunjura
 Și nimic nu li-ar păsa
 Foaie verde șolărea
 Făcute din mintea mea
 Care sunt dela Dorna
 Chiriluş Tecla mă cheamă
 Și duc dor fără de samă
 Duc un dor mare de frați
 Că-s prin lume înprăștiati.

Știri mărunte.

Dela consistoriu. În ultimul moment înainte de încheierea redacțiunii primim din Viena știrea despre numirile cele noue în consistoriu. Gazeta oficioasă din Viena publică următoarele: Împăratul a numit pe egumenul dela Dragomirna Ipolit Vorobchevici și pe parohul din Dolhopole Titus Tyminski arhimandriți de scaun la consistoriul metropolitan greco-oriental din Cernăuți. Din numirile aceste se deslușește acuma felul orânduirii în arhidieceza noastră. Deoarece știrea aceasta ni-a sosit prea târziu, nu mai putem să luăm poziție față de aceste numiri în numărul acesta. Vom reveni însă pe larg în numărul viitor.

Dep. Onciul, care a petrecut mai lungă vreme în Bucovina, ocupându-se cu reorganizarea băncii țerii, a plecat la Viena, să ia parte la debaterile în parlament. D-Sa se va întoarce la începutul luni lui August iarăși la Cernăuți.

Schimbare de guvern. Ministrul-președinte Seidler cu întreg ministeriul a repășit. Seidler a fost numit director al cabinetului împăratului. În locul lui Seidler a fost încredințat cu formarea ministeriului fostul ministru de culte Hussarek, care a și fost numit ministru-președinte. El a alcătuit acuma ministeriul său din foștii miniștri în cabinetul Seidler, afară de cei doi miniștri poloni; Cwiklinski și Twardowski, cari au fost înlocuiți cu alți miniștri ș. a. ministru de culte a fost numit Poray

deyski, iar ministru fără portofoliu șeful de secție din ministeriul de finanțe Galecki.

Dela banca țerii. Direcțiunea acestei bănci ne roagă, să comunicăm, că orele de oficiu pentru partide, începând cu 1 August a. c., au fost fixate dela orele 8 dim. până la ora 1 d. m. După amiază nu sunt ore de oficiu pentru partide.

Abiturientele școlii normale din Cernăuți aranjează Vineri, în 2 August a. c. în sala casei germane din Rădăuți cu concursul d-nei Silvia Hoinic, (elevă a conservatorului din Viena) și al teologilor români, un mare concert sub conducerea d-lui Tit Tarnavschi, student în teologie. Venitul curat e menit pentru sprijinirea Internatului de băeți în Rădăuți. Suprasolviri se primesc cu mulțămîță și se vor publica prin ziare.

De-ale gimnaziului Câmpulungean. Examenele elevilor particulari (privatiștilor) se vor ținea în 7, 8, 9 și 10 August a. c.; elevii particulari au să se anunțe în cancelaria directorială cel târziu în 6 August documentând că au solvit didactrul și depunând taxa de examinare (24 cor.). Anul școlar 1917/18 se termină în 14 August a. c. Examenele de admitere în clasa I. vor avea loc în 14 și 15 August a. c. Candidații se vor prezenta în una din zilele indicate între oarele 8 și 10 a. m. în clasa destinată pentru acest scop, însoțiți de părinții sau locoșitorii lor, producând actul de botez sau de naștere, prin care vor documenta că au implinit vârsta de 10 ani sau că vor implini-o în timpul anului școlar curent.

Memorialul regimentului deglotași Nr. 22. În notița din numărul trecut s'a strecurat o greșală. Numărul poștei de câmp nu e 44, ci 49. Deaceia atragem atențiunea celitorilor noștri că scrisorile sunt de adresat: Poșta de câmp (Feldpost) Nr. 49.

Calendar Iulie 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	15 M. Chiriac și Iulie	28
Luni	16 M. Atinogen	29
Marți	17 M. Marina	30
Miercuri	18 M. Iacint și Emilian	31
Joi	19 C. Maerina	1 August
Vineri	20 (*) Prorocul Ilie	2
Sămbătă	21 C. Simeon și Ioan	3
Duminică	22 † Maria Magdalena	4
Luni	23 M. Trofim	5
Marți	24 M. Cristina	6
Miercuri	25 † Adormirea S. Anei	7
Joi	26 M. Ermolae	8
Vineri	27 † M. Pantelimon	9
Sămbătă	28 Ap. Prohor	10

Invitare

la adunarea generală ordinară a însoțirii de păstrare și credit pentru Baiașești, însoț. reg. c. gar. nem., care se va ține Duminică, în 4 August st. n. 1918 la orele 2 p. m. în localul însoțirii:

Ordinea de zi:

1. Raportul directorului despre activitatea însoțirii.
2. Propunerea consiliului de control relativ la raportul gestiunii, la încheierea conturilor și la bilanțul pe anii 1914, 1915, 1916 și 1917 și darea absolutoriului direcțiunii, visternicului și consiliului de control.
3. Alegerea membrilor direcțiunii și consiliului de control.
4. Alegerea visternicului și remunerarea lui.
5. Eventuale.

Neîntrunindu-se numărul recerut de membri la ora fixată, adunarea se va ține cu o oră mai târziu tot cu aceeași ordine de zi și în același local fără privire la numărul membrilor prezenți.

Baiașești, în 28 Iulie 1918.

Pavel Cazaciuc
vice director.

Foaia Poporului

se trimete numai
acelora cari plătesc
abonamentul înainte

Internist și medic pentru femei Dr. Gustav Schifter

s'a întors și ordonează, ca înainte, zilnic dela orele
2-4 d. m. în Cernăuți,

strada domnească Nr. 22.

Salon pentru pălării de dame Etelka Dubowy,

Cernăuți, strada domnească 25.

Pălării de model.

Cele mai noue nouătăți în velour, catifea și mătăasă
ant-bogat.

va s'a întors neuma din Viena.

Molizi, brazi

și alte lemnuri, **netăiate** sau **tăiate**,
cu sau fără ferestea cumpără

in orice cantitate

despărțitura pentru lemn

al

băncii ostaustrice agrare și industriale „Ostbank“,

Cernăuți, strada domnească 2,

unde se primesc oferte.

Anunț de deschidere.

Am onoarea, de a anunța, că am deschis în Cernăuți

strada domnească Nr. 9

o cafenea nouă

sub titlul

„Cafenea de promenade“

Cafeneaua e un local modern, cu toate conforturile,
plin de aer și lumină și situat în centru, cu o prive-
liște minunată în strada domnească.

Sala de lectură, biliarduri, și gazete din țară și
din străinătate stau p. t. oaspeților la dispoziție.

Băuturi excvisite.

Serviciu sigur.

Cafegiul:

S. Brandes.

La institutul Röntgen

(razele x)

al doctorului

Goldfeld,

Cernăuți, strada poștei Nr. 1,

se primesc cercetări cu razele x (Röntgen) la boale de
plămâni, inimă, stomac precum și alte boale interne.